

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy
Protokolant:	Małgorzata Skirło

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2016 r. w Gliwicach

sprawy J. B. (B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 9 października 2015 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje odwołującemu J. B. prawo do emerytury od 31 października 2015 r.

(-) SSO Jolanta Łanowy

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 października Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił J. B. prawa do emerytury. Decyzja (...) została w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS oraz przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8, poz.43 z późn. zm.). W uzasadnieniu decyzji wskazano, iż odwołujący nie wykazał 15 letniego okresu pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych. Mianowicie nie uwzględniono pracy w takich warunkach w okresach od 22.06.1973r. do 22.04.1975r. oraz od 20.04.1977r. do 31.12.1998r. ponieważ w tych okresach wykonywał on prace na stanowisku ślusarz-spawacz.

J. B. wniósł odwołanie od tej decyzji i domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do emerytury. Podniósł, iż w spornych okresach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował wyłącznie na stanowisku spawacza.

Na rozprawie w dniu 14 czerwca 2016r. wskazał, iż na stanowisku spawacza w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w okresie od **kwietnia 1977r. do 31 grudnia 1998r.**

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i podtrzymał dotychczasową argumentację.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Ubezpieczony J. B. urodził się (...)

W dniu 7 października 2015r. złożył do organu rentowego wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z obniżonego wieku, w związku z wykonywaniem pracy w warunkach szczególnych. Do wniosku dołączył m. In. Świadczenie wykonywania prac w warunkach szczególnych z dnia 30.06.2000r. wydane przez (...) spółkę z o.o. w upadłości w Z. z którego wynikało. Iż w okresach od 22.06.1973r. do 22.04.1975r. oraz od 20.04.1977r. do 31.12.1998r. zatrudniony był na stanowisku ślusarz-spawacz i stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace ślusarsko spawalnicze na wydziale konstrukcyjno spawalniczym, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8, poz.43 z późn. zm.) Wykaz A Dział XIV poz.10 i 18.

Po przeanalizowaniu sprawy organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, uznając , iż ubezpieczony nie spełnia przesłanek do emerytury. Wprawdzie udowodnił na dzień 31.12.1998r. wymagany okres składkowy i nieskładkowy w rozmiarze powyżej 25 lat, natomiast nie udokumentował 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych i na dzień wydania decyzji - ukończył wymaganego wieku. W szczególności nie uwzględniono ubezpieczonemu pracy w warunkach szczególnych w okresach od 22.06.1973r. do 22.04.1975r. oraz od 20.04.1977r. do 31.12.1998r. ponieważ w tych okresach wykonywał on prace na stanowisku ślusarz-spawacz. Zatem nie mógł stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywać prac spawalniczych.

Jak ustalono w spornych okresach ubezpieczony był pracownikiem (...) spółki z o.o. w upadłości w Z.. Wcześniej zakład ten nosił nazwę (...) Fabryka (...). Zakład funkcjonował do lipca 2000r. Zakład ten produkował obudowy ścianowe dla górnictwa węgla kamiennego.

Ubezpieczony podjął pracę w tym zakładzie bezpośrednio po ukończeniu szkoły zawodowej w 1973r., w dziale konstrukcyjno spawalniczym. Pracował bezpośrednio przy konstrukcji i spawaniu obudów ścianowych.

Przez pierwsze dwa lata pracował na stanowisku ślusarza. W tym samym roku ukończył kurs spawacza elektrycznego, na który uczęszczał w okresie od 21.09.1973r. do 1.03.1974r. Po ukończeniu kursu spawacz wykonywał także prace spawalnicze, oprócz prac ślusarskich.

W okresie od 23.04.1975r. do 8.04.1977r. odbywał zasadniczą służbę wojskową.

Po odbyciu służby wojskowej ubezpieczony podjął pracę w macierzystym zakładzie pracy, ale już na stanowisku spawacza. Prace na tym stanowisku wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W okresie od 3 lipca 1995r. do 29lipca 1995r. ubezpieczony uczęszczał na kurs spawacza CO2, który ukończył.

Wraz z ubezpieczonym w tym samym zakładzie pracowali :

- H. K., zatrudniony w połowie lat. 70 –tych, z ubezpieczonym pracował na tym samym oddziale , ale na stanowisku ślusarza,

- Z. L. zatrudniony w latach 1978r. do 1998r, z ubezpieczonym pracował na tym samym oddziale , ale na stanowisku ślusarza,

- P. R. pracował z odwołującym w latach od 1978r. do 2000r., początkowo zatrudniony był jako ślusarz na tym samym oddziale co ubezpieczony, a od 1988r. pełnił funkcję kontrolera jakości i odbierał prace spawalnicze wykonane przez ubezpieczonego.

W spornym okresie ubezpieczony otrzymywał dodatek za pracę w warunkach szczególnych.

Wiek 60 lat ubezpieczony ukończył 30 października 2015r. Na dzień 31 grudnia 1998r. legitymuje się ogólnym stażem w rozmiarze 28 lat 3 m-cy i 21 dni. Nie jest członkiem OFE.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie akt organu rentowego, a także zeznań świadków : - H. K., Z. L. i P. R. , oraz przesłuchania stron. Odnośnie rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego Sąd dał wiarę jego twierdzeniom, które zostały potwierdzone przez zeznania świadków. Świadczenie pracowali razem z ubezpieczonym w spornym okresie zatrudnienia, regularnie stykali się z ubezpieczonym, pracowali na jednej zmianie, posiadają zatem szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez odwołującego pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl art. 184 ust. 2 ustawy – w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013r. tj. w dacie złożenia wniosku oraz wydania zaskarżonej decyzji – emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Na podstawie tego przepisu, prawo do emerytury w obniżonym wieku, przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999r. spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w warunkach szczególnych a nie osiągnął wymaganego wieku.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, **bowiem organ rentowy nie zaliczył żadnego okresu do pracy w warunkach szczególnych.**

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, jednakże że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15 – letnim okresem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem do takiej pracy należało zaliczyć mu okres **od 20 kwietnia 1977r. do 31 grudnia 1998r. , kiedy to zatrudniony był w spółce (...) Sp. z o.o. w upadłości w Z. i wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu prace spawalnicze.**

Wprawdzie pracodawca w świadectwie wykonywania prac w warunkach szczególnych określił stanowisko ubezpieczonego jako ślusarz -spawacz, jednakże wynik postępowania dowodowego wskazuje, iż do daty powołania do służby wojskowej ubezpieczony pracował na stanowisku ślusarza i także wykonywał prace spawalnicze, natomiast po odbyciu służby wojskowej pracę podjął 20 kwietnia 1977r. i od tej daty wykonywał już tylko prace spawalnicze , stale i w pełnym wymiarze, co potwierdzili świadkowie współpracownicy ubezpieczonego.

Wykonywane przez ubezpieczonego prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym są wymienione pod poz. 12, działu XIV, wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.), zawierającego wykaz prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W ocenie Sądu, bez znaczenia pozostaje, że w świadectwie pracy w szczególnych warunkach pracodawca błędnie określił stanowisko pracy ubezpieczonego. Bowiem fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków potwierdzającym taki charakter jego pracy, uznając te dowody za spójne logiczne i wzajemnie się uzupełniające.

Mając zatem powyższe na uwadze – po uwzględnieniu do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresu uznanego przez ZUS oraz okresu spornego – należało uznać, że ubezpieczony legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym 15 –letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Kwestia posiadania przez ubezpieczonego ponad 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego nie była przedmiotem sporu. Nie było także sporne, iż odwołujący nie jest członkiem OFE . Jednakże w dacie wydania zaskarżonej decyzji ubezpieczony nie miał ukończonego wieku 60 lat, wiek ten ukończył dopiero (...). Zatem , uznać należało, iż dopiero w dacie 31.10.2015r. ubezpieczony spełnił wszystkie przepisane przesłanki do spornego świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od 31.10. 2015r.

(-) SSO Jolanta Łanowy